

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

PHỔ CÁO
CHỨNG SANH

(15 OCTOBRE 1926)

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **DAOCAODAL.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: tamnguyen351@live.com

Thành thật tri ơn **BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAL.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 30/01/2012

Tâm Nguyên

PHỔ CÁO CHÚNG SANH

Mục Lục

PHỔ CÁO CHÚNG SANH	9
▪ THÁNH TƯỢNG CON MẮT.....	21
▪ SỰ THỜ PHƯỢNG CHẾ SỬA THEO TAM KỶ PHỔ ĐỘ NƠI THÁNH THẤT TÂY NINH.....	22
▪ KHAI ĐẠO NƠI CHÁNH PHỦ	24
▪ TÂN TẢ BẠCH NGỌC KINH.....	25

TÒA THÁNH TÂY NINH

PHỔ CÁO CHÚNG SANH
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

(Saigon, Imprimerie de L'union, 15 Octobre 1926)

Thuở Hỗn Độn sơ khai, nhứt Khí Hư Vô sanh duy có một Đấng Tạo Hóa, người phương Đông gọi là Ngọc Hoàng Thượng Đế, người Âu Tây gọi là DIEU, Đức Chúa Trời, người An Nam gọi là Ông Trời, là Đấng dựng nên Trời Đất và muôn vật.

Có Thánh Ngôn, Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế giảng cơ ngày 13 tháng 6 năm Bính Dần, rằng:

“... Bạc chơn tu, tỷ như hột giống tốt, hễ gieo xuống thì cây lên, cây lên thì trở bông, trở bông rồi sanh trái, mà biến biến sanh sanh càng thêm tăng số, vì vậy mà các con phải bỏ xác trần, mà bông trái thiêng liêng các con sanh hóa Chơn thần, Chơn thần lại biến hóa hằng muôn, thêm tăng lên hoài. Ấy là Đạo.

“Bởi vậy, một Chơn thần mà sanh hóa chư Phật, chư Tiên, chư Thánh, chư Thần và toàn cả hơn loại trong Càn khôn Thế giới, nên chi, các con là Thấy, Thấy là các con.

“Như kẻ bên Phật giáo hay tặng Nhiên Đăng là Chương giáo, Nhiên Đăng vốn sanh ra đời Hiên Viên Huỳnh Đế.

Người gọi Quan Âm là Nữ Phật tông, mà

Quan Âm vốn là Từ Hàng Đạo Nhơn biến thân, Từ Hàng lại sanh ra lúc Phong Thần, đời nhà Thương.

Người gọi Thích Ca Mâu Ni là Phật Tổ, Thích Ca vốn sanh ra đời nhà Châu.

Người gọi Lão Tử là Tiên Tổ giáo thì Lão Tử cũng sanh đời nhà Châu.

Người gọi Jésus là Thánh đạo Chương giáo, thì Jésus cũng sanh nhằm đời nhà Châu.

Thầy hỏi vậy chớ ai sanh ra các Đấng ấy? Ấy là Đạo, các con nên biết.

Nếu không có Thầy thì không có chi trong Càn khôn Thế giới này, mà nếu không có Hu Vô chi Khí thì không có Thầy.”

Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật mỗi khi giảng cơ đều xưng là Đạo hữu với các chư môn đệ Nam phái Nữ phái của Ngọc Hoàng Thượng Đế, còn chính mình Ngài lại xưng là Thầy của chúng sanh và hằng dạy rằng: Sự khiêm từ nhịn nhục hạ mình là hạnh yêu dấu của Ngài.

Khi chư Thiện nam Tín nữ vừa nghe trong môn đệ gọi Ngọc Hoàng Thượng Đế là Thầy thì ái ngại điều phạm thượng, song đã có Thánh Ngôn chính mình Ngài dạy vậy, xin hãy an lòng.

Có hai Đạo hữu: Tương, Kinh, vẫn trước khi nhập môn thì đã thọ nghĩa thầy trò cùng vị Lão thành pháp danh là Đạo Quang nơi chùa Minh Đường (Hạnh Thông Tây).

Nhằm ngày 21 tháng 8 năm Bính Dần, Ngọc Hoàng Thượng Đế giảng cơ tại chùa ấy dạy việc, luôn dịp

Ngài có để lời rằng:

“Tương, Kinh, hai con phải lay Đạo Quang trước mặt Thầy, rồi từ đây gọi là Anh mà thôi, còn Thầy duy có một Thầy.”

Thánh Ngôn ngày mồng 5 tháng 9 năm Bính Dần có dạy rằng:

“Ngọc Hoàng Thượng Đế viết Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát, giáo đạo Nam phương.

Các con coi bậc Chí Tôn như Thầy mà hạ mình đặng độ rồi như sanh là thế nào, phải xưng là một vị Tiên Ông và Bồ Tát, hai phẩm chót của Tiên và Phật. Đấng lẽ thế thường phải để mình vào phẩm vị tối cao tối trọng, còn Thầy thì khiêm nhượng là thế nào. Vì vậy mà nhiều kẻ môn đệ cho Thầy là nhỏ.

Hạnh khiêm nhượng là hạnh của mỗi đứa con phải noi gương Thầy mới độ rồi thiên hạ đặng...”

Thánh Ngôn dạy tại Vĩnh Nguyên Tự, chùa Minh Đường, Cần Giuộc:

*“Nhiên Đấng Cổ Phật thị Ngã,
Thích Ca Mâu Ni thị Ngã,
Thái Thượng Nguơn Thỉ thị Ngã,
Gia Tô Giáo Chủ thị Ngã,
Kim viết Cao Đài Bồ Tát Ma Ha Tát.”*

Thánh Ngôn ngày 25 tháng 2 lang sa năm 1926:

“Trọng Ni (Khổng Phu Tử) là Văn Xương Tiên hạ trần đặng thừa mạng Thầy làm Chương giáo Nhơn Đạo, lo xong phận sự thì Thầy đến độ hồi cụt vị.”

Trong mấy lần giảng thể hóa thân truyền Đạo, Ngọc Hoàng Thượng Đế đều có đề lời tiên tri rằng:

“Ngày kia sẽ có một nước nhỏ nhen trong vạn quốc mà đặng làm chủ nền Chơn đạo Ta.”

Trong Sám truyền và Phật Tông Nguyên Lý đều có ghi lời tiên tri ấy.

Chúng ta nên nghĩ, tiếc cho Phật đạo và Tiên đạo đã khai từ thuở mới tạo Thiên lập Địa, nay càng ngày càng xem tựa hồ như nền Chơn đạo đã biến dời, lần lần xa nguồn Chánh giáo. Ngoài lại coi Thánh Đạo gọi Gia Tô mới lập trong hai ngàn năm nay mà Thánh quyền cao thượng là dường nào.

Song, mọi việc chi cũng hữu chung hữu tử, có tạo Thế tức là có Tận Thế. Cái tận tức là cuối cùng, mà hễ cuối cùng chẳng dứt thì phải qui nguyên lại trước nên gọi là Tuần hườn.

Ngày nay là buổi tuần hườn Đại Đạo, Thiên Địa hoằng khai, Ngọc Hoàng Thượng Đế tuy chẳng giảng sanh như mấy kỳ trước, song giảng thể bằng huyền diệu Tiên bút, khai Đạo tại Nam phương, hầu chuyển Phật giáo lại cho hoàn toàn.

Có Thánh Ngôn ngày 13 tháng 3 Bính Dần rằng:

“Vốn từ trước, Thầy lập ra Ngũ Chi Đại Đạo là:

*Nhơn đạo,
Thần đạo,
Thánh đạo,
Tiên đạo,
Phật đạo,*

Tùy theo phong hóa của nhơn loại mà gây Chánh giáo, vì khi trước Càn vô đức khản, Khôn vô đức duyệt, thì nhơn loại duy có hành đạo nội tư phương mình mà thôi.

Còn nay thì nhơn loại đã hiệp đồng, Càn Khôn dĩ tận thức, thì lại bị phần nhiều Đạo ấy mà nhơn loại nghịch lẫn nhau, nên Thầy mới nhứt định qui nguyên phục nhứt. Lại nữa, trước Thầy lại giao Chánh giáo cho tay phàm, càng ngày lại càng xa Thánh giáo mà làm ra Phàm giáo. Thấy lấy làm đau đôn hằng thấy gần trót mười ngàn năm, nhơn loại phải bị sa vào nơi tội lỗi, mặt kiếp chốn A Tỳ.

Thầy nhứt định đến chính mình Thầy độ rồi các con, chẳng chịu giao Thánh giáo cho tay phàm nữa.”

“... Chẳng một ai dưới thế này còn đặng phép nói rằng thế quyền cho Thầy mà trị phần hồn của nhơn loại...”

Tuy vậy, mỗi lần giảng thể truyền Đạo thì đổi Thánh danh khác nhau, chớ kỳ trung cũng một Chơn linh Ngọc Hoàng Thượng Đế.

Còn nay giảng thể bằng huyền diệu đặng chuyển Phật giáo, chuyển Phật pháp, chuyển Phật tăng, lại lập Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ (Troisième Amnistie générale) (Đại Ân Xá lần thứ ba) thì Ngọc Hoàng Thượng Đế tá danh Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát, giáo đạo Nam phương.

Thánh Ngôn ngày 7 tháng 7 năm Bính Dần:

“Vốn từ ngày Đại Đạo bế lại, chánh quyền

đều vào một tay Chúa Quý. Khi Ngọc Hư Cung và Lô Âm Tự lập pháp Tam Kỳ Phổ Độ, Chúa Quý biết cơ mầu nhiệm ấy và hiểu rõ rằng Tà quyền đã dứt, nên trước khi Thấy chưa đến thì nó đã hiểu rõ rằng: Bề nào Thấy cũng phải chiếu y Thánh ý Tam giáo qui nhứt mà dùng danh Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát, nên đã dùng danh Cao Đài trước Thấy mà lập Tả đạo Bàng môn.

Thầy hỏi các con: Vậy chớ Tà quái nhận tên ấy là chú ý gì?

... Lại làm cho ra vẻ rúng danh ấy để cho các con nghi ngờ mà lánh xa Chánh giáo, như đàn Cáo Khế vậy, nhưng có một điều là nó không dám ngự nơi ngai Thấy, tiện dùng làm một vị Tiên Ông mà thôi.

Vậy các con khi nghe nói Cao Đài nơi này, Cao Đài nơi kia, đừng vội tin mà lầm mưu Tà mị."

Nội trong Thánh danh: Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát, chúng ta đủ hiểu rõ Thánh ý gồm Tam giáo (Nho Thích Đạo) và Ngũ Chi Đại Đạo cũng qui nguyên phục nhứt.

Cao Đài: Nho gọi là Đấng Chí Tôn.

Tiên Ông: là về Tiên đạo.

Đại Bồ Tát Ma Ha Tát: là về Thích giáo.

Có bài thơ giảng cơ tại Biên Hòa rằng:

*Chín Trời mười Phật cũng là Ta,
Truyền đạo chia ra nhánh nhóc ba.
Hiệp một chủ quyền tay nắm giữ,
Thánh, Tiên, Phật đạo vốn như nhà.*

Ngài đã dạy rõ rằng: Tam Kỳ Phổ Độ tuy khai năm Dân (Nhơn sanh ư Dân) chớ kỳ trung Thiên cơ tiên định đã lâu rồi:

Thánh Ngôn rằng:

"Vốn từ trước, trong Thiên thư Tam Kỳ Phổ Độ này, nên Chánh giáo phải có:

*Nhứt Phật,
Tam Tiên,
Tam thập lục Thánh,
Thất thập nhị Hiền,
Tam thiên đồ đệ.*

Chưởng quản thâu Tam giáo hiệp nhứt.

Nơi Bạch Ngọc Kinh, hơn sáu chục năm trước, chư Thần, Thánh, Tiên, Phật thấy đại nộ của Thấy, nên ra tình nguyện hạ thế cứu đời, Thấy coi lại bọn ấy lại làm tội lỗi hơn kẻ phạm xa lắm. Vậy vì có chi, các con biết chằng?

Bị hàng phẩm Nhơn tước phải phù hợp với hàng phẩm Thiên tước. Đáng lẽ Thấy cũng nên cho các con phải chịu số phận bản hàn, mà bởi không nỡ, nên ngày nay mới có kẻ như vậy. Thấy nói thiệt cho các con biết: Dầu một vị Đại La Thiên Đế xuống phạm này mà không tu cũng khó trở lại địa vị đặng."

Ngài hằng dạy rằng: Đạo phổ thông trể một ngày là một ngày hại nhơn sanh. Vậy thì trong kỳ Phổ độ này là lần thứ ba, lại là lần chót, xin chư Hòa Thượng, chư Lão thành. Chư sơn cùng chư Chức sắc cả Tam giáo, và chư Thiện nam Tín nữ ráng hiệp sức, cộng trí vừa giúp chung lo chấn hưng Chơn Đạo cho hoàn toàn, hầu cứu

vớt chúng sanh thoát khỏi trầm luân khổ hải.

Có Thánh Ngôn giảng cơ ngày 27 tháng 6 năm Bính Dần rằng:

“Thầy hằng nói cùng các con rằng: Thầy đến độ rỗi các con là đến lập tại thế này một Trường thi Công quả. Các con muốn đến đặng nơi Cực Lạc thì phải đi trường này mà đoạt thủ địa vị mình, chớ chẳng đi nơi nào khác mà đặng đắc đạo bao giờ. Thấy lại khuyên nhủ các con rằng: Thầy đã đến chung cùng với các con, các con duy có tu mà đắc đạo, phải đoái lại bá thiên vạn ức như sanh còn phải bị trầm luân nơi khổ hải, chưa thoát khỏi luân hồi, để lòng từ bi mà độ rỗi.

Nay tuy các con chẳng thấy đặng hành vi mẫu nhiệm mà chính mình Thầy đã đến nói, các con cũng nên tin nơi Thầy mà cho rằng lời dạy của Thầy là chơn thật. Nếu các con đợi đến buổi chung qui, hôn ra khỏi xác, mới thấy cơ mẫu nhiệm đặng, thì chừng ấy đã muộn rồi.”

Chúng ta lưu ý rằng: Ngũ Chi: Minh Đường, Minh Sư, Minh Lý, Minh Thiện, Minh Tân cũng đều do nơi Phật pháp mà ra, chớ nên lầm tưởng vì chia phái mà riêng Đạo. Hễ cùng nhau một Đạo tức là con một CHA, phải thương yêu nhau, vùa giúp nhau, tình đồng cốt nhục vậy.

Từ buổi bế Đạo, tu nhiều thành ít, găm lại coi, từ trước nơi cõi Á Đông này đã đặng bao nhiêu Tiên, Phật. Chúng ta duy biết có một mình Huệ Mạng Kim Tiên mà thôi.

Thánh Ngôn của Ngọc Đế giảng cơ tại chùa Minh Đường Vĩnh Nguyên Tự ngày 14 tháng 7 năm Bính Dần rằng:

“Đời Mạt kiếp này dữ nhiều lành ít, nếu Thầy không chuyển pháp lại thì chưa một ai tu đặng trọn Đạo.”

Ngài có giảng cơ tại Chùa Minh Đường ở Hạnh Tông Tây ngày mồng 2 tháng 9 năm Bính Dần, cho bài Tứ Tuyệt này:

*Huật địa bất tri Thánh chí tân,
Minh Thiên nhứt khí tân phong trần.
Huyền vi thế sự vô nhưn thức,
Hiệp khí bất năng hiệp diệu thân.*

Theo tứ bài thi trên đây thì xét đương kim ít ai quen thuộc đường đi nước bước mà găm ghé chơn vào nguồn Tiên ngọn Phật. Duy thành đạo cùng chẳng thành đều do nơi Thiên ý, công bình chánh trực, đại từ đại bi của Ngọc Đế ban ơn cho chúng ta, tùy theo công quả âm chất và công phu của chúng ta khổ hạnh hành đạo.

Thánh Ngôn hằng dạy rằng: Người đời muốn đặng giàu có thì phải làm ra của, ấy là về phần phàm, xác thịt; còn Thân, Thánh, Tiên, Phật muốn đắc đạo phải có công quả.

Nếu lầm tưởng rằng bấy nhiêu Đạo lý trong Cổ pháp Cựu luật thế tình mà đủ chiếm máy Thiên cơ huyền vi mẫu nhiệm của Đấng Tạo Hóa và đặng phản nguyên ư nhưt Khí Hư Vô, hay là tưởng rằng người thông thuộc kinh sách, hằng bữa tụng cầu, lâu ngày chầy tháng mà thành Tiên hóa Phật, thì từ cổ cập kim, quê hương chúng

ta, Tiên, Phật An Nam biết kể sao cho xiết.

Vậy thì đầu đến đời Thượng Đế phải giảng trần mà chuyển Pháp, và e khi cũng khởi lập Tam Kỳ Phổ Độ mà cứu vớt nhơn sanh.

Có Thánh Ngôn Ngọc Hoàng Thượng Đế viết Cao Đài giảng cơ tại Hội Trường Sanh Tự (Cần Giuộc) ngày 19 tháng 4 năm Bính Dần, dạy chư chúng sanh rằng:

“Từ trước, Ta giảng sanh lập Phật giáo gần sáu ngàn năm thì Phật đạo Chánh truyền gần thay đổi. Ta hằng nghe chúng sanh nói: Phật giả vô ngôn. Nay nhứt định lấy huyền diệu mà giáo đạo chớ không giảng sanh nữa, đặng chuyển Phật giáo lại cho hoàn toàn. Đường nầy, từ đây chư chúng sanh chẳng tu, bị đọa A Tỳ thì hết lời nói rằng: Phật tông vô giáo, mà chối tội nữa.

Ta nói thiệt cho chúng sanh biết rằng: Gặp Tam Kỳ Phổ Độ nầy mà không tu thì không còn trông mong siêu rỗi.”

Thánh Ngôn của Thích Ca Như Lai kim viết Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát, giảng tại Hội Phước Tự ngày 26 tháng 4 năm Bính Dần, rằng:

“Chư sơn nghe dạy:

Vốn từ Lục Tổ thì Phật giáo đã bị bế lại, cho nên tu hữu công mà thành thì bất thành. Chánh pháp bị nơi Thần Tú làm cho ra mất Chánh giáo, lập riêng pháp luật, buộc mỗi Đạo Thiên.

Ta vì luật lệnh Thiên mạng đã ra, cho nên cam để vậy, làm cho Phật tông thất chánh có trên

3 ngàn năm nay.

Vì Tam Kỳ Phổ Độ Thiên Địa hoàng khai, nơi Tây phương Cực Lạc và Ngọc Hư Cung mật chiếu đã truyền siêu rỗi chúng sanh.

Trong Phật Tông Nguyên Lý đã có cho hiểu trước đến buổi hôm nay rồi, tại tầng đồ không kiếm chơn lý mà hiểu. Lắm kẻ đã chịu khổ hạnh hành đạo.

Ôi! Thương thay, công có công mà thường chưa hề có thưởng, vì vậy mà Ta rất đau lòng.

Ta đến chẳng phải cứu một mình chư tăng mà thôi, vì trong thế, hiểm bậc Thần, Thánh, Tiên, Phật phải đọa hồng trần, Ta đương lo cứu vớt.

Chư tăng, chư chúng sanh hữu căn hữu kiếp đặng gặp kỳ Phổ độ nầy là lần chót, phải ráng sức tu hành, đừng mơ tưởng hoài trông giả luật....

Ta đến với huyền diệu nầy thì từ nay Ta cho chư tăng dùng huyền diệu nầy mà học hỏi, ngày sau đừng đổ tội rằng vì thất học mà chịu thất kỳ truyền.

Chư tăng từ đây chẳng đặng còn nói: Phật giả vô ngôn, nữa.”

Trần thế bị những sự vinh hoa phú quý hằng làm chìm đắm biết bao nhiêu người có tiền căn cự phẩm, vì ham luyện hồng trần mà lạc bước vào đường tội lỗi. Vậy thì, nay trống Lôi Âm đã giục, chung Bạch Ngọc đã rung, xin chư Thiện Nam Tín Nữ hồi tâm tỉnh ngộ, lo tu tâm dưỡng tánh mà chen bước vào đường đạo đức cho kịp thời Tam Kỳ Phổ Độ nầy. Gẫm xét cho cùng tội rỗi,

chẳng vinh diệu nào cho bằng chịu khổ hạnh nàu sống, lập âm chất công quả hầu siêu rồi cho tiền bối nơi Chín Suối, chưởng đức lưu truyền lại cháu con, ráng công phổ độ, cứu vớt nhơn sanh khỏi nơi trầm luân khổ hải, và chính mình đặng cải tà qui chánh, thoát kiếp luân hồi, ấy là sở hành cao thượng vô cùng.

Có bài thi giáng cơ rằng:

*Tu như cỏ úa gặp mù sương,
Đạo vốn cây che mát mẽ đường.
Một kiếp muối dưa muôn kiếp hiển,
Đôi năm mệт nhọc vạ năm bường.
Có Thần nuôi nấng Thần càng mạnh,
Luyện Khí thông thương Khí mới tường.
Nhập thể lòng trong gìn tịnh mẫn,
Nguồn Tiên ngon Phật mới nhằm phương.*

Trong nước có nhiều Đạo mà chẳng một Đạo chi đáng chơn chánh đặng làm gương soi cho quốc dân, cho nên nước phải thấp, dân phải hèn, thấp hèn cũng vì dân một nước như con một nhà mà xem tựa hồ như phân chia ra nhiều phe nhiều phái, kẻ đạo nầy người đạo khác, rồi kích bác lẫn nhau.

Trời không hai mặt, Đất chẳng hai vua. Đất có hai vua là đất giặc. Trời già hai mặt, thế ra tro.

Phải trông mong ngày sanh linh đạo đức, an cư lạc nghiệp, cộng hưởng thái bình, trong nhà không đóng cửa, ngoài đường chẳng lượm của rơi.

Nay Cao Đài Thượng Đế hạ trần, dùng huyền diệu Tiên bút, lập nền Chơn Đạo tại Nam phương, nhập Tam Giáo lại làm một, chủ ý qui tụ chúng sanh lại một

nhà, Ngài làm CHA chưởng quản, sẽ hội Tam Giáo nơi Thánh Thất là nhà chung (tại Tây Ninh ngày rằm tháng 12 tới đây) xem xét kiểm duyệt kinh điển mà tạo thành Tân Luật, sự thờ phượng chế sửa theo Tam Kỳ Phổ Độ cũng nơi ấy mà xuất hiện; nhìn Quốc âm, tiếng An Nam làm Chánh tự mà lập Đạo.

Từ đây, nước Nam duy có một Đạo chơn thật là Đạo của Ngọc Hoàng Thượng Đế viết Cao Đài lập ra gọi là QUỐC ĐẠO.

Có bài thi giáng cơ rằng:

*Hảo Nam bang! Hảo Nam bang!
Tiểu quốc tảo khai Hội Niết Bàn.
Hạnh ngộ Cao Đài truyền Đại Đạo,
Hảo phùng Ngọc Đế ngự trần gian.
Thi ân tế chúng thiên tai tận,
Nhược thiệt nhược hư vạ đại an.
Chi bửu nhơn sanh vô giá định,
Năng tri giác thể sắc cao ban.*

THÁNH TƯỢNG CON MẮT

Có Thánh Ngôn dạy rằng:

“Chưa phải hồi các con rõ tại sao phải vẽ Thánh Tượng Con Mắt mà thờ Thấy, song Thấy cắt nghĩa cho hiểu chút đỉnh:

*Nhãn thị chủ tâm,
Lương quang chủ tế,
Quang thị Thần,
Thần thị Thiên,
Thiên giả Ngã dã.*

Thần là khiếm khuyết của cơ mẫu nhiệm từ ngày Đạo bị bế. Lập Tam Kỳ Phổ Độ này, duy Thầy cho Thần hiệp Tinh, Khí đặng hiệp đủ Tam Bửu là cơ mẫu nhiệm siêu phàm nhập Thánh.”

SỰ THỜ PHƯỢNG CHẾ SỬA THEO TAM KỲ PHỔ ĐỘ NƠI THÁNH THẤT TÂY NINH

Thánh Ngôn ngày 12 tháng 8 năm Bính Dần dạy rằng:

“Các con lo một trái Càn khôn, hình tròn quay như trái đất, sơn màu xanh da trời, bề kính tâm 3 thước 3 tấc, lớn quá, mà phải vậy mới đặng vì là cơ mẫu nhiệm Tạo Hóa trong ấy.

Cung Bắc đẩu và Tinh tú phải vẽ lên trái Càn khôn ấy. Thầy kể Tam thập lục Thiên và Tứ Đại Bộ Châu ở không không trên không khí, tức là không phải Tinh tú, còn lại Thất thập nhị Địa và Tam thiên Thế giới thì đều là Tinh tú, tính lại là ba ngàn bảy mươi hai ngôi sao, con phải biểu vẽ lên đó cho đủ. Con đồ sách Thiên văn Tây ra coi mà bắt chước.

Tại ngôi Bắc đẩu, con phải vẽ hai cái bánh lái cho đủ và sao Bắc đẩu cho rõ ràng, trên vì sao Bắc đẩu, vẽ Con Mắt Thấy.

Đáng lẽ trái ấy phải bằng chai, dút trong một ngọn đèn cho nó thường sáng, ấy là lời cầu nguyện rất quý báu cho cả nhơn loại trong Càn khôn Thế giới đó, nhưng mà làm chẳng kịp thì con tùy tiện làm thế nào cho kịp Đại hội.

Khi đem trái Càn khôn ấy về, con làm một cái cốt xây, để trái ấy lên Đại Điện, nhớ dạy Con Mắt

ra ngoài, rồi con lại lên tượng Phật Thích Ca, Lão Tử, và Khổng Tử mà để dựa dưới; kể ba vị ấy là Quan Thế Âm, Lý Thái Bạch, Quan Thánh Đế; kể nữa ngay dưới Lý Thái Bạch là Jésus de Nazareth; kể dưới Jésus là Khương Thượng Tử Nha; còn chư Phật, Tiên, Thánh, Thần đã lên cốt thì để dài theo dưới.”

Ấy là sắp đặt sự thờ phượng tại Thánh Thất Tây Ninh, còn các nơi Tiểu đàn, lập tran thờ tại nhà riêng thì như vậy:

TIỂU ĐÀN: Trên thì Thánh Tượng Con Mắt, hàng dưới thì lập đủ Ba Trấn chứng đàn trong Tam Kỳ Phổ Độ và qui Tam Giáo này:

Phật thì có **Quan Âm** (bên mặt, ở trong ngó ra)
Tiên, Lý Thái Bạch (ở giữa, dưới tượng Thấy)
Nho, Quan Thánh Đế Quân (bên trái)

Mồng 2 tháng 7 năm Bính Dần:

Lý Thái Bạch giáng cơ:

*Thái Thượng vô ngôn hữu Đạo thành,
Bạch vân hữu nhãn kiến nhơn sanh.
Kim quang đặc kiếp tu tâm thiện,
Tinh dầu nan tri Ngã độ thành.*

Quan Âm Bồ Tát giáng cơ:

*Quang minh Nam hải trấn Thiên môn,
Âm cảnh năng du độ dẫn hôn.
Bồ đoàn mạc hám liên huê thất,
Tác thể tâm ưu khởi đạo tông.*

Quan Thánh Đê Quân giáng cơ:

*Quan thành tái kiếp Hôn triều phong,
Thánh đức mạc vong hám thể trần,
Để thất nhứt tâm trung khí đồng,
Thanh y xích diện hảo vinh phong.*

TỊCH ĐẠO THI

*Thanh Đạo tam khai thất ức niên,
Thọ như địa quyển thanh hòa Thiên.
Vô hư qui phục nhưn sanh khí,
Tạo vạn cổ đàn chiếu Phật duyên.*

KHAI ĐẠO NƠI CHÁNH PHỦ

Ngày 7 Octobre 1926, nhằm mồng 1 tháng 9 năm Bính Dần, có môn đệ Thiên phong của Đức Cao Đài là cự Hộ Đồng Thượng Nghị Viện Lê văn Trung tự Thiên ân là Thượng Trung Nhựt, vưng lệnh Thánh Ngôn đến Khai Đạo nơi Chánh phủ.

Trong Tờ Khai Đạo ấy có ký tên 247 chư môn đệ, phần nhiều đều là Chức sắc Viên quan và có Nữ phái nhiều người danh dự.

Quan Nguyên soái Nam Kỳ hoan nghinh và khen rằng vì chữ thiện mà khuyến dân, ấy là chủ nghĩa cao thượng.

Chúng tôi xin phô đôi lời thành thật thô sơ, chư Hòa Thượng, chư Lão thành, chư sơn, chư Chức sắc rong Tam Giáo và chư Thiện nam Tín nữ xin lưu ý.

Chầy kíp đây, chúng tôi sẽ có dịp hiệp mặt mà luận Đạo kỹ thêm nữa.

TÂN TẢ BẠCH NGỌC KINH

(Giáng cơ mồng 1 Tết năm Bính Dần)

*Một tòa Thiên các ngọc lâu lâu,
Liên bắc cầu qua nhấp nhóa sao.
Vạn trượng then gài ngăn Bắc đẩu,
Thiên trùng nhiếp khảm hiệp Nam tào.
Chư Thân chóa mắt màu thường đối,
Liệt Thánh kinh tâm pháp vẫn cao.
Dời đối chớp giăng doanh đờ nổi,
Vững bền vạn kiếp chẳng hề xao.*

PHỔ CÁO CHỨNG SANH